

De schepping gezien in Bijbels licht (1)

Het grondbeginsel

Ds. J. Marcus

Predikant van de [‘Peace’ PRC](#) te Dyer, Indiana

En wij hebben het profetische Woord, dat zeer vast is, en gij doet wel dat gij daarop acht hebt, als op een licht schijnende in een duistere plaats, totdat de dag aanlichte en de Morgenster opga in uw harten (2 Petrus 1:19).

De Bijbel is de lens waardoor wij de schepping moeten bezien.

U kunt een prachtig boek voor de neus van een man met verminderd gezichtsvermogen leggen, maar hij zal de woorden niet kunnen ontcijferen totdat u hem een bril of een ander soort lens geeft om hem te helpen scherp te zien. Zo legt God ook een schitterend boek voor ons neer wanneer Hij ons in Zijn schepping plaatst. Dit boek bevat zoveel letters ‘die ons de onzienlijke dingen Gods geven te aanschouwen’ (zie de Nederlandse Geloofsbelijdenis, art. 2). Maar als wij die letters tot eer van God willen ontcijferen, hebben wij de waarheid van de Schrift nodig als een lens om ons vertekende begrip te corrigeren.

Als de Heere het wil, zullen dit en toekomstige artikelen in deze reeks verschillende aspecten van de schepping behandelen door de lens van de Schrift. Door de Heilige Schrift kunnen wij de schepping om ons heen begrijpen.

Het grondbeginsel voor een juist begrip van de schepping is dat de Schrift onze lens moet zijn. Niet de bespiegelingen van mensen, maar de waarheid van de Schrift is de maatstaf waaraan wij de schepping moeten toetsen. De door de Geest geïnspireerde Petrus vertelt dat hij zelf getuige was van de majesteit van Jezus’ verheerlijking (2 Petr. 1:16). Maar het is veelzeggend dat Petrus zegt dat er iets is dat nog *vaster*^[1] is dan zijn eigen ooggetuigenverslag van de verheerlijking. Wat zou er nog vaster kunnen zijn dan iemands ooggetuigenverslag? Het antwoord is de Heilige Schrift! ‘En wij hebben het profetische Woord dat zeer vast^[1] is, en gij doet wel dat gij daarop acht hebt’ (2 Petr. 1:19). Datzelfde grondbeginsel geldt voor ons begrip van de schepping. De Schrift is een vaster getuigenis dan alle ooggetuigenverslagen van de schepping die door mensen naar voren worden gebracht.

Waarom is de Schrift vaster dan ooggetuigenverslagen van mensen? Petrus antwoordt: ‘Dit eerst wetende, dat geen profetie der Schrift is van eigen uitlegging; Want de profetie is voortijds niet voortgebracht door den wil eens mensen, maar de heilige mensen Gods, van den Heiligen Geest gedreven zijnde, hebben ze gesproken’ (2 Petr. 1:20-21). De Schrift is niet ontstaan als gevolg van iemands eigen uitleg van de dingen. De Schrift is tot stand gekomen doordat de Heilige Geest verschillende heilige mannen inspireerde om precies op te schrijven wat de Geest hen wilde laten schrijven. Wat in de Schrift staat, is daarom het Woord van God Zelf. Dat is wat de Schrift gezag geeft boven elk woord van de mensheid. ‘Doch God zij waarachtig, maar alle mens leugenachtig’ (Rom. 3:4).

De vraag die rijst bij het bekijken van verschillende verklaringen van de schepping in verhouding tot de Schrift betreft 'het profetische Woord dat zeer vast is'. De vraag is: welke uitspraken vormen dat 'profetische Woord dat zeer vast is' waar wij goed aan doen acht op te slaan? Is het profetische Woord dat zeer vast is te vinden in de geschriften van mensen of in Gods geïnspireerde Woord? Vormen de persoonlijke verklaringen van de schepping die door wetenschappers naar voren worden gebracht het zeer vaste woord? Of is Gods eigen geïnspireerde beschrijving van de schepping het zeer vaste woord? De vraag stellen is haar beantwoorden.

Helaas slagen veel christenen er niet in om bij de duiding van de schepping acht te slaan op het zeer vaste Woord van de Schrift. Zij luisteren naar wetenschappers die bijvoorbeeld beweren dat de aarde 4,5 miljard jaar oud is; dat fossiele lagen het bewijs vormen van miljoenen jaren van geleidelijke processen; en dat de mensheid miljoenen jaren geleden is voortgekomen uit aapachtige voorouders. Wanneer christenen gehoor geven aan deze verkeerde uitleg van de schepping, gebruiken ze die uiteindelijk als een lens om hun begrip van de Schrift vorm te geven. Door de bril van moderne wetenschappelijke theorieën te gebruiken om de Schrift te interpreteren, komen ze tot de conclusie dat de zes dagen van ochtend en avond in Genesis 1 moeten worden opgevat als langere tijdspannen, waarbij elke dag miljoenen jaren beslaat. Een voorbeeld van deze achterhaalde denkwijze is te vinden in de geschriften van de theoloog Charles Hodge in zijn bespreking van het woord 'dag' zoals dat woord in Genesis 1 wordt gebruikt. Hij zegt:

Het staat natuurlijk vast dat het, als men dit verslag op zichzelf beschouwt, het meest natuurlijk zou zijn om het woord ['dag', JPM] in zijn gewone betekenis te nemen; maar als die betekenis het verslag van Mozes in strijd brengt met de feiten, en een andere betekenis een dergelijk conflict vermijdt, dan zijn wij verplicht die andere betekenis over te nemen. Nu wordt aangevoerd dat, indien het woord 'dag' wordt opgevat in de betekenis van 'een onbepaalde tijdspanne' – een betekenis die het ongetwijfeld in andere delen van de Schrift heeft – er niet alleen geen tegenstrijdigheid bestaat tussen het Mozaïsche verslag van de schepping en de veronderstelde feiten van de geologie, maar er zelfs een zeer wonderbaarlijke overeenstemming tussen beide bestaat.

Hodge gebruikt de bril van de ongelovige moderne geologie als lens om het woord 'dag' in Genesis 1 te interpreteren. Anderen, die eveneens de lens van moderne wetenschappelijke theorieën gebruiken, zijn van mening dat de dagen van Genesis slechts een literair kader zijn dat wordt gebruikt om Gods scheppingswerk te beschrijven, en daarom niet letterlijk mogen worden genomen.

In overeenstemming met deze verkeerde ideeën concluderen velen dat het scheppingsverhaal in Genesis niet letterlijk en voor waar mag worden aangenomen. Zij komen tot deze conclusie omdat zij de feilbare, niet-geïnspireerde interpretaties van wetenschappers als het zeer vaste woord beschouwen. Het gevolg is dat zij uiteindelijk het onfeilbare Woord van God ontkennen.

Het geloof gaat er echter van uit dat de Heilige Schrift is 'het profetische Woord, dat zeer vast is'. Wanneer wij de Heilige Schrift beschouwen als het geïnspireerde Woord van God, zullen

wij er acht op geven als op een licht schijnende in een duistere plaats. Het gevolg zal zijn dat wij de Schrift gebruiken als de lens en de maatstaf waarmee wij de schepping uitleggen.

Hoe ziet dat er in de praktijk uit? Wanneer wij de Schrift als maatstaf hanteren voor de duiding van de schepping, zullen wij elke bewering over de schepping toetsen aan het licht van haar duidelijke leer. Wanneer wetenschappers ons bijvoorbeeld vertellen dat radiometrische dateringstechnieken aantonen dat de aarde 4,5 miljard jaar oud is, zullen wij die bewering toetsen aan de hand van de duidelijke leer van de Schrift, die de leeftijd van de aarde op 6000 jaar stelt. Wanneer wetenschappers wijzen op in de grond begraven fossielen en deze aanvoeren als bewijs voor miljoenen jaren van geleidelijke processen, zullen wij die bewering toetsen via de lens van de Schrift, die wijst op een jonge aarde en een catastrofale zondvloed die zo'n 4400 jaar geleden plaatsvond. Wanneer wetenschappers wijzen op overeenkomsten tussen het DNA van mensen en chimpansees als bewijs dat mensen en chimpansees dezelfde aapachtige voorouders hebben, zullen wij die bewering toetsen aan de Schrift, die verklaart dat God elk schepsel naar zijn aard heeft geschapen. Wanneer wij de Schrift gebruiken als maatstaf om deze en andere evolutionaire verklaringen van de schepping te toetsen, zullen wij ze als onjuist verwerpen.

De reden waarom wij deze uitleggingen verwerpen, is niet omdat wij tegen kennis zijn die via de wetenschap is verkregen. Er zijn in de loop van de wereldgeschiedenis vele prachtige wetenschappelijke ontdekkingen gedaan. Wij zijn niet tegen de wetenschap *op zich*, maar tegen datgene wat zich voordoeft als wetenschap. De Heilige Geest waarschuwt ons voor dat soort wetenschap in 1 Timotheüs 6:20: 'Bewaar het pand u toebetrouwd, een afkeer hebbende van het ongoddelijk ijdel roepen en van de tegenstellingen der valselijk genaamde wetenschap.'

Wanneer ongelovige uitleggingen van de schepping in strijd zijn met de duidelijke leer van de Schrift, houden wij door geloof vast aan de Schrift, omdat deze is 'het profetische Woord, dat zeer vast is' dat God ons heeft gegeven. Hoewel wij misschien niet alle fijne kneepjes achter een wetenschappelijk betoog begrijpen, weerhoudt dat ons er niet van te geloven wat God in Zijn Woord openbaart. Misschien begrijpen we niet hoe wetenschappers radiometrische datering gebruiken om tot de verkeerde conclusie te komen dat de aarde 4,5 miljard jaar oud is. Misschien kennen we de aannames niet die aan dergelijke technieken ten grondslag liggen, of de onzekerheden die hun zogenaamde vaststellingen omgeven. Hoewel wetenschappelijke argumenten misschien heel deugdelijk *lijken*, houdt het geloof niettemin vast aan het geïnspireerde Woord van God, omdat dit oneindig veel vaster is dan welke uitleg van de werkelijkheid dan ook die door mensen is voortgebracht.

Het uitgangspunt dat wij aanhangen is gebaseerd op het absolute gezag van Gods geïnspireerde Woord (2 Tim. 3:16). Zeker, niet alles wat de Schrift verkondigt is even duidelijk. Soms is het geschrevene figuurlijk en mag niet op een star letterlijke manier worden opgevat. Soms is het vaag en kan op verschillende manieren worden begrepen. Maar wanneer de Heilige Schrift duidelijk iets leert dat in strijd is met wat door wetenschappers wordt beweerd, houden wij in geloof vast aan Gods Woord als het 'het profetische Woord dat zeer vast is' waarnaar wij moeten luisteren.

Uiteraard beschouwen wij de Schrift niet als een wetenschappelijk leerboek; het onderwerp ervan is veel te belangrijk om de bladzijden te vullen met scheikunde of geologie. Evenmin verwachten wij dat de Schrift ons diepgaande kennis over wetenschappelijke zaken verschaft. Wij verwachten niet dat het ons vertelt over de overeenkomsten en verschillen tussen het DNA van mensen en chimpansees. Wij verwachten niet dat het ons zegt hoelang het duurde voordat de lagen van de Grand Canyon werden gevormd. Maar welk onderwerp de Schrift ook behandelt, het blijft het vaste Woord van God waarnaar wij moeten luisteren.

Als de Heere het wil, zijn wij van plan om in toekomstige artikelen verschillende aspecten van de schepping te bekijken door de lens van de Schrift.

[1] Grieks: *dat vaster is of allervast, zeer vast*. Het Engels heeft: 'more sure' of zekerder

Bron: The Standard Bearer, januari 2026.